

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 129/03-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., bytom M., vo veci porušenia jeho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Michalove pod sp. zn. 7 C 675/01 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 14 Nc 27/01 a 14 Nc 138/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. mája 2003 doručené podanie JUDr. V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom M., označené ako „Ústavná sťažnosť na prietahy konania zo strany Okresného súdu Michalovce v konaní číslo: 7 C 675/01“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 7 C 675/01 a na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 14 Nc 27/01 a 14 Nc 138/02.

Sťažovateľ požadoval rozhodnutie, ktorým by ústavný súd zrušil uznesenia krajského súdu č. k. 14 Nc 27/01-33 a č. k. 14 Nc 138/02-47, prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 7 C 675/01 konal bez ďalších prieťahov, a napokon aby mu priznal finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Zo sťažnosti sťažovateľa, ako aj z priložených uznesení krajského súdu č. k. 14 Nc 27/01-33 z 24. septembra 2001 a č. k. 14 Nc 138/02-47 z 29. novembra 2002 vyplynulo, že v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 7 C 675/01 ide o konanie, v ktorom je sťažovateľ žalobcom proti „žalovanému Odborovému zväzu Stavba, Výboru ZO pri Stavocoonsule, divízia Pozemné stavby so sídlom v Michalovciach“, o zaplatenie 11 520 Sk s prísl. Napadnutým uznesením č. k. Nc 138/02-47 z 29. novembra 2001 krajský súd rozhodol, že sudcovia okresného súdu sú z prejednávania a rozhodovania o tejto veci vylúčení a vec sa prikazuje na rozhodnutie Okresnému súdu Rožňava. Z informácie Okresného súdu Rožňava vyplynulo, že spis bol doručený tomuto súdu 13. marca 2003. K prikázaniu veci Okresnému súdu v Rožňave došlo na základe vyjadrenia sudcov okresného súdu jednak vzhľadom na ústavnú sťažnosť sťažovateľa proti okresnému súdu, ako aj vzhľadom na urážky sťažovateľa voči sudcom okresného súdu, pre ktoré sa cítia byť voči nemu zaujatí.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa; ak zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 65/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 675/01, ako aj uzneseniami krajského súdu č. k. 14 Nc 27/01-33 z 24. septembra 2001 a č. k. 14 Nc 138/02-47 z 29. novembra 2002.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že konanie, v ktorom sťažovateľ označil okresný súd a krajský súd ako súdy, ktoré porušili jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, v čase podania sťažnosti už vo veci nekonali; v marci 2003 bol spis zaslaný Okresnému súdu v Rožňave, ktorý vo veci koná pod sp. zn. 12 C 38/03. Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Takýto postup je v súlade s doterajšou rozhodovacou praxou ústavného súdu (II. ÚS 32/00, II. ÚS 122/02).

Navyše, namietané uznesenia krajského súdu (č. k. 14 Nc 27/01-33 z 24. septembra 2001 a č. k. 12 Nc/02-37 z 21. novembra 2002) nadobudli právoplatnosť viac ako dva mesiace pred tým, ako bola doručená sťažnosť sťažovateľa ústavnému súdu, t. j. po lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (uznesenie č. k. 14 Nc 27/01-33 nadobudlo právoplatnosť 16. novembra 2001 a uznesenie č. k. 14 Nc 138/02-37 dňa 5. februára 2003).

Vzhľadom na uvedené bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2003